

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2007

Vyhlásené: 05.07.2007

Časová verzia predpisu účinná od: 05.07.2007

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

308

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 13. apríla 2005 bol v New Yorku prijatý Medzinárodný dohovor o potláčaní činov jadrového terorizmu. Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 2106 z 2. februára 2006 a prezident republiky ho ratifikoval 28. februára 2006. Ratifikačná listina bola uložená 23. marca 2006 u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, depozitára dohovoru. Dohovor nadobudne platnosť 7. júla 2007 v súlade s článkom 25 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 7. júla 2007 v súlade s článkom 25 ods. 1.

**K oznámeniu č. 308
2007 Z. z.****MEDZINÁRODNÝ DOHOVOR o potláčaní činov jadrového terorizmu**

Štáty, zmluvné strany tohto dohovoru, majú na zreteli ciele a zásady Charty Organizácie Spojených národov týkajúce sa zachovania medzinárodného mieru a bezpečnosti, podpory dobrých susedských a priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi, pripomínajúc Deklaráciu pri príležitosti 50. výročia Organizácie Spojených národov z 24. októbra 1995, uznávajú právo všetkých štátov rozvíjať a využívať jadrovú energiu na mierové účely a ich legitímny záujem o potenciálne prínosy z mierového využívania jadrovej energie, so zreteľom na Dohovor o fyzickej ochrane jadrových materiálov z roku 1980, hlboko znepokojené celosvetovou eskaláciou teroristických činov vo všetkých ich podobách a prejavoch, pripomínajúc Deklaráciu o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu, ktorá tvorí prílohu k rezolúcii Valného zhromaždenia č. 49/60 z 9. decembra 1994, v ktorej okrem iného členské štáty Organizácie Spojených národov slávnostne znovu potvrdili ich jednoznačné odsúdenie všetkých činov, metód a prejavov terorizmu ako trestných a neospravedliteľných činov, kdekoľvek a kýmkoľvek boli spáchané vrátane tých, ktoré ohrozujú priateľské vzťahy medzi štátmi a národmi a ohrozujú územnú celistvosť a bezpečnosť štátov, poznamenávajú, že deklarácia vyzvala aj štáty, aby naliehavo preskúmali rozsah existujúcich medzinárodných právnych dokumentov o prevencii, potláčaní a odstránení terorizmu vo všetkých jeho podobách a prejavoch s cieľom zabezpečiť ucelený právny rámec zahŕňajúci všetky aspekty otázky, pripomínajúc rezolúciu Valného zhromaždenia č. 51/210 zo 17. decembra 1996 a deklaráciu dopĺňajúcu Deklaráciu o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu z roku 1994, ktorá je k nej pripojená, pripomínajúc tiež, že podľa rezolúcie Valného zhromaždenia č. 51/210 sa zriadil ad hoc výbor na vypracovanie okrem iného aj medzinárodného dohovoru o potláčaní činov jadrového terorizmu, ktorý doplní príslušné existujúce medzinárodné dokumenty, poznamenávajú, že činy jadrového terorizmu môžu vyústiť do najzávažnejších dôsledkov a môžu predstavovať hrozbu pre medzinárodný mier a bezpečnosť, poznamenávajú ďalej, že existujúce mnohostranné právne dokumenty neriešia tieto útoky primerane, presvedčené o naliehavej potrebe posilniť medzinárodnú spoluprácu medzi štátmi pri vypracovaní a prijímaní účinných a praktických opatrení na predchádzanie týmto teroristickým činom a na stíhanie a trestanie ich páchatelov, poznamenávajú, že aktivity vojenských síl štátov sa riadia pravidlami medzinárodného práva, ktoré sú mimo rámca tohto dohovoru, a že vyňatie určitých činov z pôsobnosti tohto dohovoru neospravedlňuje alebo nerobí zákonnými inak protiprávne činy a nevyklučuje stíhanie podľa iných právnych noriem, dohodli sa takto:

Článok 1

Na účely tohto dohovoru:

1. „Rádioaktívny materiál“ znamená jadrový materiál a ďalšie rádioaktívne látky, ktoré obsahujú nuklidy prechádzajúce spontánnym rozpadom (procesom sprevádzaným emisiou jedného typu ionizujúceho žiarenia alebo viacerých typov ionizujúceho žiarenia, ako sú častice alfa-, beta-, neutrónové častice a žiarenie gama) a ktoré môžu v dôsledku svojich rádiologických alebo štiepných vlastností spôsobiť smrť, vážnu ujmu na zdraví alebo závažnú škodu na majetku alebo na životnom prostredí.
2. „Jadrový materiál“ znamená plutónium s výnimkou izotopických koncentrácií prekračujúcich 80 percent v plutóniu-238, urán-233, urán obohatený o izotopy 235 alebo 233, urán obsahujúci zmes izotopov tak, ako sa vyskytujú v prírode, v inej podobe než ruda alebo rudné rezíduum, alebo akýkoľvek iný materiál obsahujúci jeden z uvedených materiálov alebo viac z uvedených materiálov.

Pritom „urán obohatený o izotop 235 alebo 233“ znamená urán obsahujúci izotop 235 alebo 233 alebo oba v takom množstve, že pomerný výskyt súčtu týchto izotopov k izotopu 238 je väčší než pomer izotopu 235 k izotopu 238 vyskytujúci sa v prírode.

3. „Jadrový objekt“ označuje

- a) akýkoľvek jadrový reaktor vrátane reaktorov nainštalovaných na plavidlách, vozidlách, lietadlách alebo kozmických objektoch využívaný ako zdroj energie na poháňanie takých plavidiel, vozidiel, lietadiel alebo kozmických objektov, alebo na akýkoľvek iný účel,
  - b) akúkoľvek prevádzku alebo dopravné zariadenie používané na výrobu, skladovanie, spracovanie alebo prepravu rádioaktívneho materiálu.
4. „Zariadenie“ znamená
- a) akékoľvek jadrové výbušné zariadenie alebo
  - b) akékoľvek zariadenie rozptyľujúce rádioaktívny materiál alebo vyžarujúce radiáciu, ktoré môže v dôsledku svojich rádiologických vlastností spôsobiť smrť, vážnu ujmu na zdraví alebo závažnú škodu na majetku alebo na životnom prostredí.
5. „Štátny alebo vládny objekt“ zahŕňa akýkoľvek stály alebo dočasný objekt alebo dopravné zariadenie, ktoré používajú alebo sa v ňom nachádzajú predstavitelia štátu, členovia vlády, zákonodarného orgánu alebo súdneho orgánu, alebo štátni úradníci, alebo zamestnanci štátu alebo iného verejného orgánu alebo subjektu, alebo zamestnanci alebo úradníci medzivládnej organizácie v spojení s výkonom ich úradných povinností.
6. „Vojenské sily štátu“ znamenajú ozbrojené sily štátu, ktoré sú organizované, cvičené a vystrojené podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku s hlavným cieľom obrany štátu alebo jeho bezpečnosti, a osoby konajúce na podporu takých ozbrojených síl, ktoré sú pod ich formálnym velením, kontrolou a zodpovednosťou.

Článok 2

1. Každá osoba spácha trestný čin v zmysle tohto dohovoru, ak protiprávne a úmyselne

- a) má v držbe rádioaktívny materiál alebo má alebo vyrobí zariadenie
    - i) s úmyslom spôsobiť smrť alebo vážnu ujmu na zdraví, alebo
    - ii) s úmyslom spôsobiť závažnú škodu na majetku alebo na životnom prostredí,
  - b) používa akýmkoľvek spôsobom rádioaktívny materiál alebo zariadenie, alebo používa alebo poškodzuje jadrový objekt spôsobom, ktorý uvoľňuje alebo môže uvoľniť rádioaktívny materiál
    - i) s úmyslom spôsobiť smrť alebo vážnu ujmu na zdraví, alebo
    - ii) s úmyslom spôsobiť závažnú škodu na majetku alebo na životnom prostredí, alebo
    - iii) s úmyslom prinútiť fyzickú osobu alebo právnickú osobu, medzinárodnú organizáciu alebo štát vykonať určitý čin alebo zdržať sa jeho vykonania.
2. Každá osoba tiež spácha trestný čin, ak
- a) hrozí spáchaním trestného činu uvedeného v odseku 1 písm. b) tohto článku za okolností, ktoré naznačujú vierohodnosť hrozby, alebo
  - b) protiprávne a úmyselne požaduje rádioaktívny materiál, zariadenie alebo jadrový objekt s použitím hrozby za okolností, ktoré naznačujú vierohodnosť hrozby alebo použitia sily.
3. Každá osoba tiež spácha trestný čin, ak sa pokúsi spáchať trestný čin uvedený v odseku 1 tohto článku.
4. Každá osoba tiež spácha trestný čin, ak
- a) sa zúčastní na spáchaní trestného činu uvedeného v odsekoch 1, 2 alebo 3 tohto článku ako spolupáchateľ, alebo
  - b) organizuje alebo dá iným osobám príkaz na spáchanie trestného činu uvedeného v odsekoch 1, 2 alebo 3 tohto článku, alebo
  - c) akýmkoľvek iným spôsobom napomáha spáchanie jedného trestného činu alebo viacerých trestných činov uvedených v odsekoch 1, 2 alebo 3 tohto článku skupinou osôb konajúcich so spoločným cieľom; taká účasť musí byť úmyselná a spáchaná buď s cieľom napomáhať všeobecnú trestnú činnosť alebo zámer skupiny, alebo s vedomím úmyslu skupiny spáchať predmetný trestný čin alebo predmetné trestné činy.

Článok 3

Tento dohovor sa nevzťahuje na také prípady, keď sa trestný čin spáchal na území jediného štátu, údajný páchatel a obeť sú štátnymi príslušníkmi tohto štátu, údajný páchatel je zadržaný na území tohto štátu a žiaden ďalší štát nemá podľa článku 9 ods. 1 alebo ods. 2 základ na výkon právomoci s výnimkou primeraného použitia ustanovení článkov 7, 12, 14, 15, 16 a 17 v takých prípadoch.

Článok 4

1. Nič v tomto dohovore sa nedotýka iných práv, záväzkov ani zodpovednosti štátov a jednotlivcov podľa medzinárodného práva, najmä cieľov a zásad Charty Organizácie Spojených národov a medzinárodného humanitárneho práva.
2. Činnosti ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu tak, ako sú tieto pojmy definované medzinárodným humanitárnym právom, ktoré sú upravené podľa tohto práva, sa neriadia týmto dohovorom a činnosti vojenských síl štátu pri vykonávaní svojich oficiálnych povinností v rozsahu, v akom sa riadia inými pravidlami medzinárodného práva, sa neriadia týmto dohovorom.
3. Ustanovenia odseku 2 tohto článku sa nevykládajú ako ospravedlnenie alebo legalizovanie inak nezákonných činov alebo ako zamedzenie stíhaniu podľa iných právnych noriem.
4. Tento dohovor žiadnym spôsobom nerieši otázky zákonnosti použitia alebo hrozby použitia jadrových zbraní štátmi ani sa nemôže takto vykladať.

Článok 5

Každý štát, zmluvná strana, prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné

- a) na ustanovenie trestných činov uvedených v článku 2 za trestné činy podľa svojho vnútroštátneho práva,
- b) na možnosť postihovať tieto trestné činy primeranými trestmi, ktoré zohľadňujú závažnosť týchto trestných činov.

Článok 6

Každý štát, zmluvná strana, prijme také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné, a tam, kde je to vhodné, aj vnútroštátnu právnu úpravu na to, aby zaručil, že trestné činy podľa tohto dohovoru, najmä ak sú páchané s úmyslom alebo so zámerom vyvolať stav teroru v širokej verejnosti alebo v skupine obyvateľstva alebo u určitých osôb, neboli za žiadnych okolností ospravedlniteľné politickými, filozofickými, ideologickými, rasovými, etnickými, náboženskými alebo inými podobnými úvahami a aby boli potrestané trestmi zodpovedajúcimi ich závažnosti.

Článok 7

1. Štáty, zmluvné strany, budú spolupracovať tak, že

- a) prijmú všetky dostupné opatrenia a tam, kde je to vhodné, aj prispôbia vnútroštátnu právnu úpravu predchádzaniu a zabráneniu prípravám na ich vlastnom území na spáchanie trestných činov uvedených v článku 2 na ich území alebo mimo ich územia vrátane opatrení, ktorými zakážu na svojom území protiprávnu činnosť osôb, skupín a organizácií, ktoré podporujú, podnecujú, organizujú, vedome financujú alebo vedome poskytujú technickú pomoc alebo informácie, alebo sa zapájajú do páchania takých trestných činov,
- b) si budú vymieňať presné a overené informácie v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi spôsobom a podľa podmienok tu uvedených a budú koordinovať administratívne a iné primerané opatrenia na odhaľovanie, predchádzanie, potláčanie a vyšetrovanie trestných činov uvedených v článku 2, ako aj na začatie trestného stíhania voči osobám, ktoré sú podozrivé zo spáchania týchto trestných činov. Štát, zmluvná strana, najmä prijme primerané opatrenia na bezodkladné informovanie ostatných štátov uvedených v článku 9 v súvislosti so spáchaním trestných činov uvedených v článku 2, ako aj s prípravou na spáchanie takých

trestných činov, o ktorých sa dozvedel, a tam, kde je to vhodné, aj na informovanie medzinárodných organizácií.

2. Štáty, zmluvné strany, prijímú primerané opatrenia v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi na ochranu utajenia akýchkoľvek informácií, ktoré dostali dôverným spôsobom na základe ustanovení tohto dohovoru od iného štátu, zmluvnej strany, alebo na základe účasti na aktivite vykonávanej na implementáciu tohto dohovoru. Ak štáty, zmluvné strany, poskytnú medzinárodným organizáciám dôverným spôsobom informácie, prijímú sa opatrenia, ktoré zaručia ochranu utajenia takých informácií.
3. Tento dohovor nevyžaduje od štátov, zmluvných strán, poskytovanie akýchkoľvek informácií, ktoré podľa vnútroštátneho práva nesmú oznamovať alebo ktoré by ohrozili bezpečnosť dotknutého štátu alebo fyzickú ochranu jadrového materiálu.
4. Štáty, zmluvné strany, oznámia generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov svoje príslušné orgány a styčné miesta zodpovedné za zasielanie a prijímanie informácií podľa tohto článku. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov oznámi také informácie týkajúce sa príslušných orgánov a styčných miest všetkým štátom, zmluvným stranám, a Medzinárodnej agentúre pre atómovú energiu. Také orgány a styčné miesta musia byť nepretržite prístupné.

Článok 8

Na účely predchádzania trestným činom podľa tohto dohovoru štáty, zmluvné strany, vyvinú všetko úsilie, aby prijali so zohľadnením relevantných odporúčaní a funkcií Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu primerané opatrenia na zaručenie ochrany rádioaktívneho materiálu.

Článok 9

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme opatrenia, ktoré sú potrebné na založenie svojej právomoci nad trestnými činmi uvedenými v článku 2, ak

- a) trestný čin je spáchaný na území tohto štátu alebo
  - b) trestný čin je spáchaný na palube lode plávajúcej pod vlajkou tohto štátu alebo na palube lietadla registrovaného podľa právnych predpisov tohto štátu v čase spáchania trestného činu, alebo
  - c) trestný čin je spáchaný občanom tohto štátu.
2. Štát, zmluvná strana, môže založiť tiež svoju právomoc nad akýmkoľvek takým trestným činom, ak
- a) trestný čin je spáchaný proti občanovi tohto štátu alebo
  - b) trestný čin je spáchaný proti štátnemu alebo vládnemu objektu tohto štátu v zahraničí vrátane veľvyslanectva alebo iných diplomatických alebo konzulárnych priestorov tohto štátu, alebo
  - c) trestný čin je spáchaný osobou bez štátnej príslušnosti, ktorá má svoje obvyklé bydlisko na území tohto štátu, alebo
  - d) trestný čin je spáchaný v snahe donútiť tento štát vykonať akýkoľvek čin alebo zdržať sa jeho vykonania, alebo
  - e) trestný čin je spáchaný na palube lietadla, ktoré prevádzkuje vláda tohto štátu.
3. Pri ratifikácii, prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov právomoc, ktorú založil podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku v súlade s odsekom 2 tohto článku. Ak by nastala akákoľvek zmena, daný štát, zmluvná strana, to ihneď oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
4. Každý štát, zmluvná strana, prijme tiež také opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na založenie jej právomoci nad trestnými činmi uvedenými v článku 2 v prípadoch, ak sa údajný páchatel nachádza na jeho území a nevydá túto osobu žiadnemu zo štátov, zmluvných strán, ktoré založili svoju právomoc v súlade s odsekom 1 alebo 2 tohto článku.

5. Tento dohovor nevylučuje výkon akejkoľvek trestnej právomoci založenej štátom, zmluvnou stranou, v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 10

- Po prijatí informácie, že došlo k spáchaniu alebo dochádza k páchaniu trestného činu uvedeného v článku 2 na území štátu, zmluvnej strany, alebo že osoba, ktorá spáchala alebo údajne spáchala taký trestný čin, sa môže nachádzať na jeho území, prijme dotknutý štát, zmluvná strana, také opatrenia, ktoré môžu byť podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov potrebné na vyšetrovanie skutočností uvedených v informácii.
- Po ubezpečení, že okolnosti si to tak vyžadujú, štát, zmluvná strana, na ktorého území sa páchatel' alebo údajný páchatel' nachádza, prijme primerané opatrenia podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku, aby zaručil prítomnosť tejto osoby na účely trestného stíhania alebo vydania.
- Každá osoba, vo vzťahu ku ktorej sa prijímajú opatrenia uvedené v odseku 2 tohto článku, má právo
  - spojiť sa bez odkladu s najbližším vhodným predstaviteľom štátu, ktorého je táto osoba občanom alebo ktorý je inak oprávnený chrániť práva tejto osoby, alebo ak je táto osoba bez štátnej príslušnosti, so zástupcom štátu, na ktorého území táto osoba obvykle býva,
  - aby ju navštívil zástupca tohto štátu,
  - byť informovaná o svojich právach podľa písmen a) a b).
- Práva podľa odseku 3 tohto článku sa vykonávajú v súlade so zákonmi a s právnymi predpismi štátu, na ktorého území sa páchatel' alebo údajný páchatel' nachádza, ale pod podmienkou, že uvedené zákony a právne predpisy musia umožniť plné zaručenie účelu, na ktorý sú práva udelené podľa odseku 3 určené.
- Ustanovenia odsekov 3 a 4 tohto článku sa nedotýkajú práva ktoréhokoľvek štátu, zmluvnej strany, ktorý si nárokuje právomoc podľa článku 9 ods. 1 písm. c) alebo ods. 2 písm. c) pozvať Medzinárodný výbor Červeného kríža, aby sa spojil s údajným páchatelom a navštívil ho.
- Ak štát, zmluvná strana, vezme podľa tohto článku osobu do väzby, okamžite oznámi skutočnosť, že táto osoba je vo väzbe a okolnosti, ktoré oprávňujú jej väzbu, priamo alebo prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov štátom, zmluvným stranám, ktoré založili svoju právomoc v súlade s článkom 9 ods. 1 a 2, a ak to považuje za vhodné, aj ktorémukoľvek inému dotknutému štátu, zmluvnej strane. Štát, ktorý vedie vyšetrovanie predvídané v odseku 1 tohto článku, bezodkladne informuje uvedené štáty, zmluvné strany, o svojich zisteniach a oznámi, či má v úmysle uplatniť svoju právomoc.

Článok 11

- Ak štát, zmluvná strana, na ktorého území sa údajný páchatel' nachádza, v prípadoch, ak sa uplatňuje článok 9, nevydá túto osobu, je povinný bez výnimky a bez ohľadu na to, či sa trestný čin spáchal na jeho území, alebo nie, postúpiť prípad bez zbytočných prietahov svojim príslušným orgánom na účely stíhania v rámci konania podľa právnych predpisov tohto štátu. Tieto orgány rozhodnú rovnakým spôsobom ako v prípade akéhokoľvek iného závažného trestného činu podľa právnych predpisov tohto štátu.
- Kedykoľvek je štát, zmluvná strana, oprávnený podľa svojich vnútroštátnych právnych predpisov vydať alebo iným spôsobom odovzdať svojho občana iba za podmienky, že táto osoba sa vráti tomuto štátu na výkon trestu uloženého na základe súdneho pojednávania alebo konania, na ktorého účely sa žiadalo vydanie alebo odovzdanie osoby, a tento štát a štát žiadajúci o vydanie tejto osoby sa dohodnú na tejto možnosti a ďalších podmienkach, ktoré považujú za primerané, považuje sa také podmienené vydanie alebo odovzdanie za dostatočné na splnenie povinnosti uvedenej v odseku 1 tohto článku.

Článok 12

Každej osobe, ktorá sa vezme do väzby alebo voči ktorej sa prijímú akékoľvek iné opatrenia, alebo voči ktorej sa vedie konanie podľa tohto dohovoru, sa zaručuje spravodlivé zaobchádzanie vrátane

poskytnutia všetkých práv a záruk v súlade s právnym poriadkom štátu, na ktorého území sa táto osoba nachádza, a s aplikovateľnými normami medzinárodného práva vrátane medzinárodného práva ľudských práv.

Článok 13

1. Trestné činy uvedené v článku 2 sa považujú za zahrnuté medzi trestné činy podliehajúce vydávaniu v ktorejkoľvek zmluve o vydávaní existujúcej medzi ktorýmikoľvek štátmi, zmluvnými stranami, pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú zahrnúť také trestné činy ako trestné činy podliehajúce vydávaniu do každej zmluvy o vydávaní, ktorú následne medzi sebou uzavrú.
2. Keď štát, zmluvná strana, ktorý podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, dostane žiadosť o vydanie od iného štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá uzavretú zmluvu o vydávaní, môže podľa svojho uváženia považovať tento dohovor za právny základ na vydanie v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článku 2. Vydanie pritom podlieha ostatným podmienkam podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.
3. Štáty, zmluvné strany, ktoré nepodmieňujú vydanie existenciou zmluvy, uznávajú trestné činy uvedené v článku 2 za trestné činy podliehajúce vydaniu medzi sebou v súlade s podmienkami podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.
4. V prípade potreby sa pri trestných činoch uvedených v článku 2 postupuje na účely vydávania medzi štátmi, zmluvnými stranami, tak, ako keby boli spáchané nielen na mieste, kde k nim došlo, ale aj na území štátu, ktorý založil právomoc v súlade s článkom 9 ods. 1 a 2.
5. Ustanovenia všetkých zmlúv a dohôd o vydávaní medzi štátmi, zmluvnými stranami, vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 2 sa považujú za pozmenené medzi štátmi, zmluvnými stranami, v rozsahu, v akom sú nezlučiteľné s týmto dohovorom.

Článok 14

1. Štáty, zmluvné strany, si navzájom poskytnú najväčšiu mieru pomoci v súvislosti s vyšetrovaním alebo trestným či vydávacím konaním začatým vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 2 vrátane pomoci pri získavaní dôkazov potrebných na konanie, ktoré majú k dispozícii.
2. Štáty, zmluvné strany, splnia svoje záväzky podľa odseku 1 tohto článku v súlade s ktorýmikoľvek zmluvami alebo inými dohodami o vzájomnej právnej pomoci, ktoré môžu medzi nimi existovať. Ak také zmluvy alebo dohody chýbajú, štáty, zmluvné strany, si navzájom poskytnú pomoc v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 15

Žiadny z trestných činov uvedených v článku 2 sa nebude na účely vydávania alebo vzájomnej právnej pomoci považovať za politický trestný čin alebo trestný čin spojený s politickým trestným činom, alebo za trestný čin politicky motivovaný. V súlade s tým sa nemôže odmietnuť žiadosť o vydanie alebo vzájomnú právnu pomoc založenú na takom trestnom čine len z toho dôvodu, že sa týka politického trestného činu alebo trestného činu spojeného s politickým trestným činom, alebo trestného činu politicky motivovaného.

Článok 16

Nič v tomto dohovore sa nevykladá ako uloženie povinnosti vydať alebo poskytnúť vzájomnú právnu pomoc, ak má dožiadaný štát, zmluvná strana, podstatné dôvody domnievať sa, že žiadosť o vydanie za trestné činy uvedené v článku 2 alebo o vzájomnú právnu pomoc vo vzťahu k takým trestným činom sa podala s cieľom stíhať alebo potrestať osobu z dôvodu jej rasy, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politického presvedčenia alebo že vyhovie žiadosti by mohlo byť na úkor postavenia tejto osoby z akéhokoľvek z týchto dôvodov.

Článok 17

1. Ak sa vyžaduje prítomnosť osoby, ktorá je vo výkone väzby alebo trestu na území niektorého štátu, zmluvnej strany, v druhom štáte, zmluvnej strane, na účely svedeckej výpovede, identifikácie alebo iného poskytnutia pomoci pri zabezpečovaní dôkazov pre vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov podľa tohto dohovoru, táto osoba môže byť prevezená, ak sú splnené nasledujúce podmienky:
  - a) osoba dobrovoľne a s plným vedomím okolností poskytne svoj súhlas a
  - b) príslušné orgány oboch štátov s tým súhlasia a za podmienok, ktoré tieto štáty považujú za primerané.
2. Na účely tohto článku
  - a) štát, do ktorého je osoba prevezená, má právomoc a povinnosť držať prevezenú osobu vo väzbe, ak štát, z ktorého bola osoba prevezená, nepožiadala alebo nepovolí konať inak,
  - b) štát, do ktorého je osoba prevezená, bez meškania splní svoju povinnosť vrátiť osobu do väzby štátu, z ktorého bola osoba prevezená podľa toho, ako sa vopred dohodli alebo ako sa inak dohodli príslušné orgány oboch štátov,
  - c) štát, do ktorého je osoba prevezená, nepožaduje od štátu, z ktorého bola osoba prevezená, začatie vydávacieho konania na návrat tejto osoby,
  - d) prevezenej osobe sa obdobie, počas ktorého bola vo väzbe štátu, kam bola prevezená, započíta do výkonu trestu vykonávaného v štáte, z ktorého bola prevezená.
3. Bez súhlasu štátu, zmluvnej strany, z ktorého bola osoba prevezená v súlade s týmto článkom, nebude táto osoba bez ohľadu na jej občianstvo stíhaná alebo nebude umiestnená do väzby, alebo jej osobná sloboda nebude iným spôsobom obmedzená na území štátu, do ktorého bola táto osoba prevezená, a to vo vzťahu k činom alebo odsúdeniam pred jej odchodom z územia štátu, z ktorého bola taká osoba prevezená.

Článok 18

1. Pri zaistení alebo inom prevzatí kontroly nad rádioaktívnym materiálom, zariadeniami alebo jadrovými objektmi po spáchaní trestného činu uvedeného v článku 2 štát, zmluvná strana, ktorá ich má v držbe,

- a) prijme kroky na zneškodnenie rádioaktívneho materiálu, zariadenia alebo jadrového objektu,
  - b) zabezpečí, že akýkoľvek jadrový materiál sa uchováva v súlade s aplikovateľnými bezpečnostnými zárukami Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu a
  - c) zohľadní odporúčania fyzickej ochrany a normy ochrany zdravia a bezpečnosti zverejnené Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu.
2. Pri skončení akéhokoľvek konania spojeného s trestným činom uvedeným v článku 2 alebo ešte pred jeho skončením, ak to požaduje medzinárodné právo, akýkoľvek rádioaktívny materiál, zariadenie alebo jadrový objekt sa vráti po konzultáciách (najmä ohľadom modalít návratu a skladovania) s dotknutými štátmi, zmluvnými stranami, štátu, zmluvnej strane, ktorému patrí, štátu, zmluvnej strane, ktorého občanom alebo rezidentom je fyzická osoba alebo právnická osoba vlastníaca taký rádioaktívny materiál, zariadenie alebo objekt, alebo štátu, zmluvnej strane, z ktorého územia sa odcudzil alebo inak nezákonne získal.
  3.
    - a) Ak štátu, zmluvnej strane, vnútroštátne alebo medzinárodné právo zakazuje vrátenie alebo prijatie takého rádioaktívneho materiálu, zariadenia alebo jadrového objektu alebo ak dotknuté štáty, zmluvné strany, s tým súhlasia, s výnimkou odseku 3 písm. b) tohto článku, štát, zmluvná strana, ktorý má v držbe rádioaktívny materiál, zariadenie alebo jadrový objekt, bude pokračovať v prijímaní krokov opísaných v odseku 1 tohto článku. Taký rádioaktívny materiál, zariadenia alebo jadrové objekty sa použijú len na mierové účely.
    - b) Ak je protiprávne, aby štát, zmluvná strana, ktorý má v držbe rádioaktívny materiál, zariadenia alebo jadrové objekty, ich držal, taký štát zabezpečí, aby sa čo najskôr odovzdali do držby štátu, pre ktorý je taká držba zákonná a ktorý tam, kde to je vhodné, poskytol záruky v súlade s požiadavkami odseku 1 tohto článku v konzultácii s týmto štátom, na

účely jeho zneškodnenia. Taký rádioaktívny materiál, zariadenia alebo jadrové objekty sa použijú len na mierové účely.

4. Ak rádioaktívny materiál, zariadenia alebo jadrové objekty, na ktoré odkazuje odsek 1 a 2 tohto článku, nepatria žiadnemu zo štátov, zmluvných strán, ani občanovi alebo rezidentovi štátu, zmluvnej strane, ani sa neodcudzili či inak nezákonne nezískali z územia štátu, zmluvnej strany, ani ak žiaden štát nie je ochotný prijať takú vec uvedenú v odseku 3 tohto článku, prijme sa samostatné rozhodnutie týkajúce sa disponovania s ňou, s výnimkou odseku 3 písm. b) tohto článku, po konzultáciách medzi dotknutými štátmi a akýmikoľvek príslušnými medzinárodnými organizáciami.
5. Na účely odseku 1, 2, 3 a 4 tohto článku štát, zmluvná strana, ktorý má v držbe rádioaktívny materiál, zariadenie alebo jadrový objekt, môže požiadať o pomoc a spoluprácu iné štáty, zmluvné strany, najmä dotknuté štáty, zmluvné strany, a akékoľvek medzinárodné organizácie, najmä Medzinárodnú agentúru pre atómovú energiu. Štáty, zmluvné strany, a príslušné medzinárodné organizácie sú vyzvané poskytnúť pomoc podľa tohto odseku v najväčšom možnom rozsahu.
6. Štáty, zmluvné strany, ktoré sa podieľajú na nakladaní alebo uchovávaní rádioaktívneho materiálu, zariadenia alebo jadrového objektu podľa tohto článku, oznámia generálnemu riaditeľovi Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu spôsob, akým sa s touto vecou nakladalo alebo akým sa uchovala. Generálny riaditeľ Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu postúpi informácie ostatným štátom, zmluvným stranám.
7. V prípade akéhokoľvek šírenia v súvislosti s trestným činom uvedeným v článku 2 nič v tomto článku žiadnym spôsobom neovplyvňuje pravidlá medzinárodného práva upravujúce zodpovednosť za jadrovú škodu alebo iné pravidlá medzinárodného práva.

Článok 19

Štát, zmluvná strana, v ktorom sa proti údajnému páchatelovi vedie trestné stíhanie, oznámi v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo použiteľnými postupmi konečný výsledok konania generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý postúpi informáciu ostatným štátom, zmluvným stranám.

Článok 20

Štáty, zmluvné strany, uskutočnia vzájomné konzultácie priamo alebo prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov a v prípade potreby i s pomocou medzinárodných organizácií, aby sa zabezpečilo efektívne vykonávanie tohto dohovoru.

Článok 21

Štáty, zmluvné strany, vykonávajú svoje povinnosti podľa tohto dohovoru spôsobom, ktorý je v súlade so zásadami zvrchovanej rovnosti a územnej celistvosti štátov a nezasahovania do vnútorných záležitostí iných štátov.

Článok 22

Nič v tomto dohovore neopravňuje štát, zmluvnú stranu, vykonávať na území iného štátu, zmluvnej strany, svoju právomoc a plniť funkcie, ktoré sú výlučne vyhradené orgánom tohto iného štátu, zmluvnej strany, podľa jeho vnútroštátneho právneho poriadku.

Článok 23

1. Akýkoľvek spor medzi dvomi alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru, ktorý nemožno urovnať rokovaním v prijateľnom čase, sa na žiadosť jedného z nich predloží na rozhodcovské konanie. Ak sa strany v lehote šiestich mesiacov odo dňa požiadania o rozhodcovské konanie nedokážu dohodnúť na organizácii rozhodcovského konania, môže ktorákoľvek z týchto strán postúpiť spor na Medzinárodný súdny dvor s návrhom v súlade s jeho štatútom.

2. Každý štát môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení tohto dohovoru alebo pri pristúpení k nemu vyhlásiť, že sa necíti viazaný odsekom 1 tohto článku. Ostatné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané odsekom 1 vo vzťahu k štátu, zmluvnej strane, ktorý urobil takúto výhradu.
3. Každý štát, ktorý urobil výhradu v súlade s odsekom 2 tohto článku, môže kedykoľvek túto výhradu odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 24

1. Tento dohovor je otvorený na podpis všetkým štátom od 14. septembra 2005 do 31. decembra 2006 v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku.
2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
3. Tento dohovor je otvorený na prístup ktorémukoľvek štátu. Listiny o prístupe sa uložia u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 25

1. Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiaty deň nasledujúci po dni uloženia dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
2. Pre každý štát, ktorý ratifikoval, prijal, schválil tento dohovor alebo k nemu pristúpil po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, nadobudne dohovor platnosť tridsiaty deň po uložení jeho ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe.

Článok 26

1. Štát, zmluvná strana, môže navrhnúť dodatok k tomuto dohovoru. Navrhnutý dodatok sa predloží depozitárovi, ktorý ho bezodkladne rozošle všetkým štátom, zmluvným stranám.
2. Ak väčšina štátov, zmluvných strán, požiada depozitára zvolať konferenciu na posúdenie navrhnutých dodatkov, depozitár pozve všetky štáty, zmluvné strany, aby sa zúčastnili na takejto konferencii, ktorá sa nezačne skôr ako tri mesiace po vystavení pozvaní.
3. Konferencia vynaloží všetko úsilie, aby zabezpečila, že dodatky sa prijímú konsenzom. Ak to nie je možné, dodatky sa prijímú dvojtretinovou väčšinou všetkých štátov, zmluvných strán. Depozitár bezodkladne rozošle všetkým štátom, zmluvným stranám, akýkoľvek dodatok prijatý na konferencii.
4. Dodatok prijatý podľa odseku 3 tohto článku nadobudne platnosť pre každý štát, zmluvnú stranu, ktorý uložil svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí, schválení dodatku alebo prístupe k nemu tridsiaty deň po dni, keď dve tretiny štátov, zmluvných strán, uložili svoje príslušné listiny. Následne dodatok nadobudne platnosť pre akýkoľvek štát, zmluvnú stranu, tridsiaty deň po dni, keď tento štát uložil svoju príslušnú listinu.

Článok 27

1. Ktorýkoľvek štát, zmluvná strana, môže vypovedať tento dohovor písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
2. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok nasledujúci po dni prijatia oznámenia generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov.

Článok 28

Originál tohto dohovoru, ktorého anglické, arabské, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie má rovnakú platnosť, je uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý zašle jeho overené kópie všetkým štátom.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení svojimi príslušnými vládami, podpísali tento dohovor otvorený na podpis v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku 14. septembra 2005.

**K oznámeniu č. 308
2007 Z. z.****K oznámeniu č. 308/2007 Z. z.****INTERNATIONAL CONVENTION
for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism**

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of good-neighbourliness and friendly relations and cooperation among States,

Recalling the Declaration on the Occasion of the Fiftieth Anniversary of the United Nations of 24 October 1995,

Recognizing the right of all States to develop and apply nuclear energy for peaceful purposes and their legitimate interests in the potential benefits to be derived from the peaceful application of nuclear energy,

Bearing in mind the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material of 1980,

Deeply concerned about the worldwide escalation of acts of terrorism in all its forms and manifestations,

Recalling the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed to General Assembly resolution 49/60 of 9 December 1994, in which, inter alia, the States Members of the United Nations solemnly reaffirm their unequivocal condemnation of all acts, methods and practices of terrorism as criminal and unjustifiable, wherever and by whomever committed, including those which jeopardize the friendly relations among States and peoples and threaten the territorial integrity and security of States,

Noting that the Declaration also encouraged States to review urgently the scope of the existing international legal provisions on the prevention, repression and elimination of terrorism in all its forms and manifestations, with the aim of ensuring that there is a comprehensive legal framework covering all aspects of the matter,

Recalling General Assembly resolution 51/210 of 17 December 1996 and the Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto,

Recalling also that, pursuant to General Assembly resolution 51/210, an ad hoc committee was established to elaborate, inter alia, an international convention for the suppression of acts of nuclear terrorism to supplement related existing international instruments,

Noting that acts of nuclear terrorism may result in the gravest consequences and may pose a threat to international peace and security,

Noting also that existing multilateral legal provisions do not adequately address those attacks,

Being convinced of the urgent need to enhance international cooperation between States in devising and adopting effective and practical measures for the prevention of such acts of terrorism and for the prosecution and punishment of their perpetrators,

Noting that the activities of military forces of States are governed by rules of international law outside of the framework of this Convention and that the exclusion of certain actions from the coverage of this Convention does not condone or make lawful otherwise unlawful acts, or preclude prosecution under other laws,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purposes of this Convention:

1. "Radioactive material" means nuclear material and other radioactive substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

2. "Nuclear material" means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue; or any material containing one or more of the foregoing;

Whereby "uranium enriched in the isotope 235 or 233" means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature.

3. "Nuclear facility" means:

- (a) Any nuclear reactor, including reactors installed on vessels, vehicles, aircraft or space objects for use as an energy source in order to propel such vessels, vehicles, aircraft or space objects or for any other purpose;
- (b) Any plant or conveyance being used for the production, storage, processing or transport of radioactive material.

4. "Device" means:

- (a) Any nuclear explosive device; or
- (b) Any radioactive material dispersal or radiation-emitting device which may, owing to its radiological properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment.

5. "State or government facility" includes any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of a Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

6. "Military forces of a State" means the armed forces of a State which are organized, trained and equipped under its internal law for the primary purpose of national defence or security and persons acting in support of those armed forces who are under their formal command, control and responsibility.

Article 2

1. Any person commits an offence within the meaning of this Convention if that person unlawfully and intentionally:

- (a) Possesses radioactive material or makes or possesses a device:
  - (i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or
  - (ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment;
- (b) Uses in any way radioactive material or a device, or uses or damages a nuclear facility in a manner which releases or risks the release of radioactive material:
  - (i) With the intent to cause death or serious bodily injury; or
  - (ii) With the intent to cause substantial damage to property or to the environment; or
  - (iii) With the intent to compel a natural or legal person, an international organization or a State to do or refrain from doing an act.

2. Any person also commits an offence if that person:

- (a) Threatens, under circumstances which indicate the credibility of the threat, to commit an offence as set forth in paragraph 1 (b) of the present article; or
- (b) Demands unlawfully and intentionally radioactive material, a device or a nuclear facility by threat, under circumstances which indicate the credibility of the threat, or by use of force.

3. Any person also commits an offence if that person attempts to commit an offence as set forth in paragraph 1 of the present article.

4. Any person also commits an offence if that person:

- (a) Participates as an accomplice in an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or
- (b) Organizes or directs others to commit an offence as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article; or

- (c) In any other way contributes to the commission of one or more offences as set forth in paragraph 1, 2 or 3 of the present article by a group of persons acting with a common purpose; such contribution shall be intentional and either be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the group or be made in the knowledge of the intention of the group to commit the offence or offences concerned.

Article 3

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the alleged offender and the victims are nationals of that State, the alleged offender is found in the territory of that State and no other State has a basis under article 9, paragraph 1 or 2, to exercise jurisdiction, except that the provisions of articles 7, 12, 14, 15, 16 and 17 shall, as appropriate, apply in those cases.

Article 4

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

3. The provisions of paragraph 2 of the present article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.

4. This Convention does not address, nor can it be interpreted as addressing, in any way, the issue of the legality of the use or threat of use of nuclear weapons by States.

Article 5

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary:

- (a) To establish as criminal offences under its national law the offences set forth in article 2;
- (b) To make those offences punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of these offences.

Article 6

Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention, in particular where they are intended or calculated to provoke a state of terror in the

general public or in a group of persons or particular persons, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature and are punished by penalties consistent with their grave nature.

Article 7

1. States Parties shall cooperate by:

- (a) Taking all practicable measures, including, if necessary, adapting their national law, to prevent and counter preparations in their respective territories for the commission within or outside their territories of the offences set forth in article 2, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize, knowingly finance or knowingly provide technical assistance or information or engage in the perpetration of those offences;
- (b) Exchanging accurate and verified information in accordance with their national law and in the manner and subject to the conditions specified herein, and coordinating administrative and other measures taken as appropriate to detect, prevent, suppress and investigate the offences set forth in article 2 and also in order to institute criminal proceedings against persons alleged to have committed those crimes. In particular, a State Party shall take appropriate measures in order to inform without delay the other States referred to in article 9 in respect of the commission of the offences set forth in article 2 as well as preparations to commit such offences about which it has learned, and also to inform, where appropriate, international organizations.

2. States Parties shall take appropriate measures consistent with their national law to protect the confidentiality of any information which they receive in confidence by virtue of the provisions of this Convention from another State Party or through participation in an activity carried out for the implementation of this Convention. If States Parties provide information to international organizations in confidence, steps shall be taken to ensure that the confidentiality of such information is protected.

3. States Parties shall not be required by this Convention to provide any information which they are not permitted to communicate pursuant to national law or which would jeopardize the security of the State concerned or the physical protection of nuclear material.

4. States Parties shall inform the Secretary-General of the United Nations of their competent authorities and liaison points responsible for sending and receiving the information referred to in the present article. The Secretary-General of the United Nations shall communicate such information regarding competent authorities and liaison points to all States Parties and the International Atomic Energy Agency.

Such authorities and liaison points must be accessible on a continuous basis.

Article 8

For purposes of preventing offences under this Convention, States Parties shall make every effort to adopt appropriate measures to ensure the protection of radioactive material, taking into account relevant recommendations and functions of the International Atomic Energy Agency.

Article 9

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State; or
  - (b) The offence is committed on board a vessel flying the flag of that State or an aircraft which is registered under the laws of that State at the time the offence is committed; or
  - (c) The offence is committed by a national of that State.
2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
- (a) The offence is committed against a national of that State; or
  - (b) The offence is committed against a State or government facility of that State abroad, including an embassy or other diplomatic or consular premises of that State; or
  - (c) The offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that State; or
  - (d) The offence is committed in an attempt to compel that State to do or abstain from doing any act; or
  - (e) The offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that State.

3. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party shall notify the Secretary-General of the United Nations of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of the present article. Should any change take place, the State Party concerned shall immediately notify the Secretary-General.

4. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 2 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of the present article.

5. This Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its national law.

Article 10

1. Upon receiving information that an offence set forth in article 2 has been committed or is being committed in the territory of a State Party or that a person who has committed or who is alleged to have committed such an offence may be present in its territory, the State Party concerned shall take such measures as may be necessary under its national law to investigate the facts contained in the information.

2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 2 of the present article are being taken shall be entitled:

- (a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
- (b) To be visited by a representative of that State;
- (c) To be informed of that person's rights under subparagraphs (a) and (b).

4. The rights referred to in paragraph 3 of the present article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of the present article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 9, paragraph 1 (c) or 2 (c), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

6. When a State Party, pursuant to the present article, has taken a person into custody, it shall immediately notify, directly or through the Secretary-General of the United Nations, the States Parties which have established jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2, and, if it considers it advisable, any other interested States Parties, of the fact that that person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State which makes the investigation contemplated in paragraph 1 of the present article shall promptly inform the said States Parties of its findings and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 11

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in cases to which article 9 applies, if it does not extradite that person, be obliged,

without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the law of that State.

2. Whenever a State Party is permitted under its national law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this State and the State seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1 of the present article.

Article 12

Any person who is taken into custody or regarding whom any other measures are taken or proceedings are carried out pursuant to this Convention shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international law of human rights.

Article 13

1. The offences set forth in article 2 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the States Parties before the entry into force of this Convention. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2. When a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, the requested State Party may, at its option, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 2. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 2 as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. If necessary, the offences set forth in article 2 shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the States that have established

Príloha k čiasťke 139

Zbierka zákonov 2007

Strana 861

jurisdiction in accordance with article 9, paragraphs 1 and 2.

5. The provisions of all extradition treaties and arrangements between States Parties with regard to offences set forth in article 2 shall be deemed to be modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 14

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with investigations or criminal or extradition proceedings brought in respect of the offences set forth in article 2, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. States Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 of the present article in conformity with any treaties or other arrangements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or arrangements, States Parties shall afford one another assistance in accordance with their national law.

Article 15

None of the offences set forth in article 2 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 16

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in article 2 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

Article 17

1. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of testimony, identification or otherwise providing assistance in obtaining evidence for the investigation or prosecution of offences under this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent; and

(b) The competent authorities of both States agree, subject to such conditions as those States may deem appropriate.

2. For the purposes of the present article:

- (a) The State to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State from which the person was transferred;
- (b) The State to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States;
- (c) The State to which the person is transferred shall not require the State from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
- (d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State to which he or she was transferred.

3. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with the present article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted or detained or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts or convictions anterior to his or her departure from the territory of the State from which such person was transferred.

Article 18

1. Upon seizing or otherwise taking control of radioactive material, devices or nuclear facilities, following the commission of an offence set forth in article 2, the State Party in possession of such items shall:

- (a) Take steps to render harmless the radioactive material, device or nuclear facility;
- (b) Ensure that any nuclear material is held in accordance with applicable International Atomic Energy Agency safeguards; and
- (c) Have regard to physical protection recommendations and health and safety standards published by the International Atomic Energy Agency.

2. Upon the completion of any proceedings connected with an offence set forth in article 2, or sooner if required by international law, any radioactive material, device or nuclear facility shall be returned, after consultations (in particular, regarding modalities of return and storage) with the States Parties concerned to the State Party to which it belongs, to the State Party of which the natural or legal person owning such radioactive material, device or facility is a

national or resident, or to the State Party from whose territory it was stolen or otherwise unlawfully obtained.

3. (a) Where a State Party is prohibited by national or international law from returning or accepting such radioactive material, device or nuclear facility or where the States Parties concerned so agree, subject to paragraph 3 (b) of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities shall continue to take the steps described in paragraph 1 of the present article; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes;

(b) Where it is not lawful for the State Party in possession of the radioactive material, devices or nuclear facilities to possess them, that State shall ensure that they are placed as soon as possible in the possession of a State for which such possession is lawful and which, where appropriate, has provided assurances consistent with the requirements of paragraph 1 of the present article in consultation with that State, for the purpose of rendering it harmless; such radioactive material, devices or nuclear facilities shall be used only for peaceful purposes.

4. If the radioactive material, devices or nuclear facilities referred to in paragraphs 1 and 2 of the present article do not belong to any of the States Parties or to a national or resident of a State Party or was not stolen or otherwise unlawfully obtained from the territory of a State Party, or if no State is willing to receive such items pursuant to paragraph 3 of the present article, a separate decision concerning its disposition shall, subject to paragraph 3 (b) of the present article, be taken after consultations between the States concerned and any relevant international organizations.

5. For the purposes of paragraphs 1, 2, 3 and 4 of the present article, the State Party in possession of the radioactive material, device or nuclear facility may request the assistance and cooperation of other States Parties, in particular the States Parties concerned, and any relevant international organizations, in particular the International Atomic Energy Agency. States Parties and the relevant international organizations are encouraged to provide assistance pursuant to this paragraph to the maximum extent possible.

6. The States Parties involved in the disposition or retention of the radioactive material, device or nuclear facility pursuant to the present article shall inform the Director General of the International Atomic Energy Agency of the manner in which such an item was disposed of or retained. The Director General of the International Atomic Energy Agency shall transmit the information to the other States Parties.

7. In the event of any dissemination in connection with an offence set forth in article 2, nothing in the present article shall affect in any way the rules of international law governing liability for nuclear damage, or other rules of international law.

Article 19

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall, in accordance with its national law or applicable procedures, communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

Article 20

States Parties shall conduct consultations with one another directly or through the Secretary-General of the United Nations, with the assistance of international organizations as necessary, to ensure effective implementation of this Convention.

Article 21

The States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

Article 22

Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State Party the exercise of jurisdiction and performance of functions which are exclusively reserved for the authorities of that other State Party by its national law.

Article 23

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If, within six months of the date of the request for arbitration, the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice, by application, in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of the present article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 with respect to any State Party which has made such a reservation.

3. Any State which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of the present article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 24

1. This Convention shall be open for signature by all

States from 14 September 2005 until 31 December 2006 at United Nations Headquarters in New York.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

3. This Convention shall be open to accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 25

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 26

1. A State Party may propose an amendment to this Convention. The proposed amendment shall be submitted to the depositary, who circulates it immediately to all States Parties.

2. If the majority of the States Parties request the depositary to convene a conference to consider the proposed amendments, the depositary shall invite all States Parties to attend such a conference to begin no sooner than three months after the invitations are issued.

3. The conference shall make every effort to ensure

amendments are adopted by consensus. Should this not be possible, amendments shall be adopted by a two-thirds majority of all States Parties. Any amendment adopted at the conference shall be promptly circulated by the depositary to all States Parties.

4. The amendment adopted pursuant to paragraph 3 of the present article shall enter into force for each State Party that deposits its instrument of ratification, acceptance, accession or approval of the amendment on the thirtieth day after the date on which two thirds of the States Parties have deposited their relevant instrument. Thereafter, the amendment shall enter into force for any State Party on the thirtieth day after the date on which that State deposits its relevant instrument.

Article 27

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 28

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 14 September 2005.

